

Sygn. akt VIII U 3274/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Stańczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Tokarska - Józwik

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2017 roku w Lublinie

sprawy K. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołań K. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 8 sierpnia 2016 roku oraz decyzji z dnia 9 września 2016 roku

znak:(...)

I. zmienia zaskarżone decyzje i ustala K. M. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 2 sierpnia 2016 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz K. M. (1) kwotę 1497,90 zł (tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt siedem 90/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

VIII U 3274/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2016 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w L. odmówił wnioskodawcy K. M. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego, wskazując iż nie udowodnił on łącznego okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 40 lat. Nie zaliczono wnioskodawcy do okresów składkowych zatrudnienia w charakterze ucznia nauki zawodu w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od dnia 1 września 1973 roku do dnia 30 czerwca 1976 roku ponieważ nie przedłożył indywidualnej umowy o naukę zawodu a przedstawione świadectwo pracy z dnia 27 września 1993 roku nie zawierało informacji, na podstawie jakich dokumentów zostało wystawione (k. 12, t. II a.e.).

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 5 września 2016 roku (data stempla pocztowego) wniósł K. M. (1), dołączając szereg dokumentów dotyczących niezaliczonych przez ZUS okresów. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji, zaliczenie do okresów składkowych okresu nauki zawodu od dnia 1 września 1973 roku do 30 czerwca 1976 roku oraz do okresów

uzupełniających, pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 1 lipca 1976 roku do 30 listopada 1976 roku, a tym samym ustalenie iż legitymuje się on wymaganym 40 – letnim stażem pracy i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego (k. 2-9 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, wskazując jednocześnie, iż dokonując oceny przedstawionej wraz z odwołaniem dokumentacji wydał w dniu 9 września 2016 roku kolejną decyzję, którą ponownie odmówiono K. M. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego. W dalszym ciągu uznano, iż nie legitymuje się on 40 – letnim stażem pracy, a jedynie udowodnił 39 lat, 7 miesięcy, w tym 39 lat i 21 okresów składkowych, 1 miesiąc i 9 dni okresów nieskładkowych oraz zaliczone tą decyzją (...) miesiące okresów uzupełniających z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym (odpowiedź na odwołanie k. 10-11 a.s., decyzja z dnia 9.09.2016 roku – k. 17, t. II a.e.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. M. (1) w dniu 7 października 2016 roku (data stempla pocztowego), wnosząc ponownie o zaliczenie pominiętych okresów zatrudnienia i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego (k. 22-54 a.s.).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż okres nauki zawodu nie został w dalszym ciągu w sposób wystarczający udowodniony (k. 55-56 a.s.).

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2016 roku Sąd zarządził połączenie spraw z odwołania K. M. (1) od decyzji z dnia 8 sierpnia 2016 roku i z dnia 9 września 2016 roku do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 60 a.s.).

S

Sąd ustalił, co następuje:

K. M. (1), urodzony (...) zwrócił się w dniu 1 sierpnia 2016 roku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Ł. o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Do wniosku dołączył świadectwo pracy z (...) S.A. Oddział w W. za okres zatrudnienia od dnia 1 grudnia 1976 roku do 31 stycznia 2016 roku na stanowiskach rzemieślnika, starszego elektromontera, elektromontera sieci, montera urządzeń specjalisty elektromontera, wskazujące iż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło na zasadzie porozumienia stron – art. 30 § 1 pkt 1 kodeksu pracy z powodu zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy określonych w ustawie z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, porozumienie stron rozwiązujące tą umowę, załącznik wskazujący okresy składkowe do świadectwa pracy oraz zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w B. z dnia 1 sierpnia 2016 roku (k. 1-9, t. II a.e.).

Wcześniej, wraz z wnioskiem o emeryturę z dnia 1 grudnia 2015 roku wnioskodawca przedstawił dokumenty dotyczące okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 1 lipca 1976 roku do 30 listopada 1976 roku w tym spisane zeznania świadka, własne oświadczenie oraz potwierdzenie zameldowania i zaświadczenie ze Starostwa Powiatowego w R. o powierzchni gospodarstwa rolnego posiadanego przez rodziców skarżącego, a także świadectwo pracy wskazujące, iż odbywał on praktyczną naukę zawodu w zawodzie ślusarz –mechanik w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od dnia 1 września 1973 roku do 30 czerwca 1976 roku (k. 8-14, t. I a.e.).

Dokonując ustalenia uprawnień wnioskodawcy ogólnie uwzględniono 39 lat i 2 miesiące, w tym 39 lat i 21 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 9 dni okresów nieskładkowych.

Nie zaliczono wnioskodawcy do okresów pracy okresu zatrudnienia w ramach nauki zawodu w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. z powodu niewystraczających dowodów na tą okoliczność, a także do okresów uzupełniających nie zaliczono dokumentowanego zeznaniami świadków okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. W tym stanie rzeczy zaskarżoną decyzją z dnia 8 sierpnia 2016 roku odmówiono odwołującemu prawa do świadczenia przedemerytalnego (k. 12, t. II a.e.)

Na skutek analizy dokumentów przedstawionych wraz z odwołaniem od powyższej decyzji, organ emerytalny wydał w dniu 9 września 2016 roku kolejną decyzję, którą doliczył skarżącego do ogólnego stażu okres uzupełniający – od dnia

1 lipca 1976 roku do 30 listopada 1976 roku z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. Ostatecznie ustalono tą decyzją, iż K. M. (1) legitymuje się łącznym stażem pracy wynoszącym 39 lat i 7 miesięcy. Spornym pozostał wiec okres zatrudnienia w ramach nauki zawodu od dnia 1 września 1973 roku do dnia 30 czerwca 1976 roku.

W toku postępowania Sąd ustalił, że wnioskodawca od dnia 1 września 1973 roku był uczniem (...) Szkoły Zawodowej (...) w Ł.. Uczył się tam zawodu ślusarza – mechanika. W trakcie trwania nauki, od pierwszej klasy do jej ukończenia, wykonywał pracę w ramach praktycznej nauki zawodu. W tym celu zatrudniony został jako uczeń praktycznej nauki zawodu w Zakładzie (...) w Ł.. Praca odbywała się w wymiarze 6 godzin dziennie, co drugi dzień, naprzemiennie z zajęciami teoretycznymi w szkole. Zakład podpisywał z rodzicami uczniów umowy o pracę, w których określone były godziny i wymiar pracy oraz wynagrodzenie jakie uczniowie mieli otrzymywać za swoją pracę. Wynagrodzenie to wzrastało wraz z zaawansowaniem nauki – w pierwszej klasie uczeń otrzymywał 150 złotych miesięcznie, w drugiej 320 złotych miesięcznie, zaś w trzecim około 600 złotych miesięcznie. Uczniowie byli ubezpieczeni, mogli korzystać ze świadczeń socjalnych, uczestniczyli w szkoleniach bhp, korzystali z ubrań roboczych itp. Uczniowie pracowali także w czasie ferii zimowych (codziennie) oraz w ciągu jednego miesiąca wakacji (również codziennie), w drugim miesiącu korzystali zaś z urlopu wypoczynkowego. Wnioskodawca, podobnie jak pozostali uczniowie pracował bezpośrednio na hali z pozostałymi pracownikami. Uczniami zajmował się dodatkowo opiekun, który sprawdzał listę obecności, następnie uczniowie podzieleni na grupy kierowani byli pod nadzór brygadzysty, który przydzielał im zadania. Każdy uczeń musiał zaliczyć pracę na wszystkie działach produkcyjnych zakładu, następnie przystępował do egzaminów teoretycznych z poszczególnych działów. Wraz z zaawansowaniem nauki młodociani otrzymywali coraz bardziej skomplikowane zadania (świadcstwo pracy k. 14, t. I a.e., świadectwo ukończenia szkoły zawodowej oraz zaświadczenie o ukończeniu praktycznej nauki zawodu k. 68 a.s., zeznania wnioskodawcy K. M. (1) k. 70v-71v a.s. w zw. z k. 105-105v a.s., zeznania świadków: A. D. k. 96-96v a.s., T. J. k. 96v a.s.).

W czasie nauki w szkole zawodowej K. M. (1) pracował również w gospodarstwie rolnym rodziców C. i C. małż. M.. Rodzice posiadali wówczas gospodarstwo rolne o powierzchni 2,34 ha użytków rolnych w obrębie miejscowości B., gmina K.. Tam też wnioskodawca mieszkał razem z rodzicami i trójką rodzeństwa do 1988 roku. Rodzeństwo wnioskodawcy było w spornym okresie młodsze: A. i K. mieli odpowiednio 6 i 7 lat, zaś starsza siostra M. od urodzenia była osobą niepełnosprawną. Rodzice wnioskodawcy byli już wówczas osobami chorymi: matka chorowała na (...), z powodu którego zmarła w dniu(...) roku, zaś ojciec był po operacji z powodu (...) i nie mógł pracować fizycznie, od 1973 roku był na rencie. Wszelkie obowiązki związane z wykonywaniem fizycznych prac w gospodarstwie spadły więc w spornym okresie na wnioskodawcę. Było to tradycyjne gospodarstwo wielotowarowe, niezmechanizowane. Uprawiano zboże, ziemniaki, hodowano krowę, kilka świń, drób. Wnioskodawca wykonywał w nim wszelkie czynności związane z obrządkiem gospodarskim oraz prace polowe tj. sianie uprawą zboża i warzyw oraz zbiorów plonów w okresie żniw i wykopków. Pracował codziennie przed wyjściem do szkoły oraz po szkole, z której wracał codziennie około godziny 15, przez cały rok, nie korzystając z odpoczynku w czasie wakacji czy ferii. Przd szkołą rano wstawał o godzinie 5 rano i karmił zwierzęta. Do szkoły jeździł pociągiem, odległość do szkoły było to 18 km. Wracał ze szkoły około godziny 15- 16-tej i przystępował do prac polowych. Zajmował się pracami przy sianiu i zbieraniu zboża, ziemniaków, koszeniem. Również w okresie zimowym pracował ok. 7 godzin dziennie, w zimie zajmował się obrządkiem zwierząt-świń, krów owcy, przyrządzał jedzenie dla zwierząt. Wynajmowany był koń do prac polowych. Gospodarstwo to było w tym czasie jedynym źródłem utrzymania dla całej rodziny, w praktyce to wnioskodawca głównie w nim pracował, zaś ojciec tylko pomagał. On decydował o zasiewach i sadzeniu roślin. W. po ukończeniu szkoły nie kontynuował nauki, pozostał w tym gospodarstwie i zajął się młodszym rodzeństwem, gdyż rodzice zmarli (potwierdzenie zameldowania k. 48 a.s., zaświadczenie ze Starostwa Powiatowego w R. k. 49 a.s., zeznania wnioskodawcy k. 70v -71v a.s. w zw. z k. 105 a.s., zeznania E. Z. k. 97 a.s., J. D. k. 97-97v a.s., A. M. k. 103v-104 a.s. oraz K. M. (2) k. 104-104v a.s.).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów tj. świadectwa pracy z dnia 27 września 1993 roku wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) w Ł. oraz zaświadczenia o ukończeniu nauki zawodu nr (...) wystawione przez Dyrektora Zakładu (...) w Ł. inż. T. W., a także świadectwa ukończenia (...) Szkoły Zawodowej (...) w Ł. z dnia 19 czerwca 1976 roku oraz na podstawie osobowych źródeł dowodowych: dowodu z zeznań świadków A.

G. i T. J., będących w jednej klasie z K. M. (1) i pracujących w w/w zakładzie w takich samych warunkach i podstawie analogicznych umów jak wnioskodawca, oraz zeznań samego K. M. (1).

W ocenie Sądu zeznania te ocenić należy jako w pełni wiarygodne, bowiem tak świadkowie, jak i wnioskodawca w sposób co do zasady jednobrzmiący opisywali zarówno w jaki sposób i w jakich proporcjach odbywała się nauka w (...) Doszkalającej, tj. ile czasu uczniowie przeznaczali na naukę przedmiotów ogólnych i teorię zawodową, a ile na wykonywanie faktycznej pracy na poszczególnych stanowiskach do których byli przyuczani, jak i wykonywaną przez K. M. (1) pracę w ramach nauki zawodu, przy czym wszyscy świadkowie w sposób jednobrzmiący wskazywali, iż w ramach swoich obowiązków wszyscy uczniowie, jak i wnioskodawca mieli uczestniczyć w lekcjach teoretycznych co drugi dzień, naprzemiennie z dniami w których pracowali. Praktyczna nauka zawodu polegała na wykonywaniu czynności przypisanych do danego stanowiska pracy, do którego obywało się przyuczenie. Podkreślić należy, iż świadkowie pracowali razem z wnioskodawcą jako uczniowie zawodu na tej samej hali – T. J. nawet w tej samej grupie. Nie mieli oni żadnych wątpliwości, iż wszyscy członkowie ich klasy, w tym wnioskodawca pracowali na tych samych zasadach i w tym samym okresie. Wszyscy uczniowie zatrudnienie byli na podstawie umów o pracę zawieranych z ich rodzicami. W aktach znajdują się taka umowa zawarta z ojcem świadka A. B. D. (k. 50-51 a.s.).

Wiarygodne są również wszystkie dokumenty zgromadzone w toku postępowania – są one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty i przedstawione zostały przez wnioskodawcę w oryginale. Nie jest uzasadniony, w ocenie Sądu, powód dla jakiego organ emerytalny zakwestionował w/w świadectwo pracy. Słusznie podnosił w toku postępowania pełnomocnik skarżącego, iż nie jest wymagane, aby w takim świadectwie powoływano się na dokumenty na podstawie jakich zostało ono wystawione. Data jego wydania również nie dyskwalifikuje tego dokumentu jako wiarygodnego. Wnioskodawca wyjaśnił dlaczego w 1993 roku domagał się wystawienia tego świadectwa – konieczne ono było, aby ówczesny zakład pracy przyjął mu okres tego zatrudnienia do stażu pracy. a wyjaśnienia te zasługują w pełni na wiarę, co potwierdza dodatkowo pismo od pracodawcy – (...) do skarżącego informujące o konieczności złożenia tego świadectwa (k. 39 a.s.).

Tym samym, biorąc po uwagę całokształt powyższych dowodów zasadne jest przyjęcie, iż K. M. (1) w okresie od 1 września 1973 roku do 30 czerwca 1976 roku pracował jako uczeń nauki zawodu w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. na podstawie umowy o pracę o naukę zawodu, w wymiarze 6 godzin, 3 razy w tygodniu. Za pracę swoją otrzymywał wynagrodzenie, korzystał z urlopu wypoczynkowego.

Dodatkowo zaznaczyć należy, iż w pełni na wiarę zasługują zeznania świadków E. Z., J. D., A. M. i K. M. (2). Świadkowie Ci zeznawali na okoliczność pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym jego rodziców C. i C. małż. M., wskazując iż K. M. (1) pomimo nauki w szkole ponadpodstawowej, po ukończeniu 16 roku życia pracował w tym gospodarstwie co najmniej 4 godziny dziennie, niezależnie od pory roku. Już wówczas był on bowiem jedyną osobą w pełni sprawną fizycznie, która była w stanie podjąć ciężkim pracom fizycznym związanym z prowadzeniem gospodarstwa – jego ojciec był po operacji (...) matka zaś już wówczas chorowała na (...) (zmarła w czerwcu 1975 roku). Zeznania te są w pełni spójne, logiczne i konsekwentne. Znajdują również pełne potwierdzenie w zgromadzonych w toku postępowania dokumentach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania K. M. (1) są zasadne.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 170) mężczyzna nabywa prawo do świadczenia przedemerytalnego, jeżeli do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym był zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 40 lat.

Zgodnie zaś z ust. art. 2 ust. 2 i 3 za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.), zwanej dalej "ustawą o emeryturach

i rentach z FUS". Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych

Wnioskodawca urodzony (...), stosunek pracy z zakładem gdzie był zatrudniony ponad 6 miesięcy rozwiązał za porozumieniem stron z przyczyn leżących po stronie pracodawcy tj. zmniejszenia zatrudnienia. Bezsporne jest, że w związku z zatrudnieniem posiada 39 lat, 7 miesięcy okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających.

Wnioskodawca domagał się uwzględnienia do uprawnień okresu pracy w charakterze ucznia zawodu od 1 września 1973 roku do 30 czerwca 1976 roku (łącznie 2 lata, 10 miesięcy) oraz ewentualnie tego samego okresu z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. Jest to okres wystarczający do uzyskania 40 lat okresu ubezpieczeniowego.

Stosownie do treści art. 6 ust. 2 pkt 3 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, w tym okresy zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.

Opierając się na dowodach w postaci zeznań świadków i wnioskodawcy oraz przedłożonych dokumentach Sąd ustalił, iż wnioskodawca w okresie od dnia 1 września 1973 roku do dnia 30 czerwca 1976 roku był uczniem (...) Szkoły Zawodowej (...) w Ł. o specjalności ślusarz – mechanik, ukończył tę szkołę i przez cały okres nauki zatrudniony był jako uczeń zawodu w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Wynika to wprost ze zgromadzonych dokumentów, w tym przede wszystkim świadectwa pracy oraz potwierdzony ten fakt został dodatkowo wiarygodnymi zeznaniami świadków i wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu okres ten winien więc zostać zaliczony do stażu pracy jako okres składkowy. Zaznaczyć należy, że pomimo uznania przez Sąd za udowodnioną okoliczności, iż wnioskodawca w tym samym okresie świadczył również pracę w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie, to zaliczenie dodatkowego okresu składkowego jakim jest okres zatrudnienia na stanowisku ucznia praktycznej nauki zawodu jest dla wnioskodawcy korzystniejszy.

Należy zatem stwierdzić, że wnioskodawca łącznie ze spornym okresem od 1 września 1973 roku do 30 czerwca 1976 roku legitymuje się łącznym okresem ubezpieczenia wynoszącym ponad 40 lat. Tym samym posiada on uprawnienie do ustalenia prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 2 sierpnia 2016 roku tj. od dnia następującego po dacie złożenia wniosku.

Z tych względów Sąd na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), do których zalicza się także wynagrodzenie reprezentującego stronę adwokata. Zgodnie z art. 98 § 4 k.p.c. wynagrodzenie adwokata regulują odrębne przepisy.

W niniejszej sprawie zastosowanie będzie miało Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie złożenia odwołania. Zgodnie z § 9 ust. 2 tego rozporządzenia stawki minimalne w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynoszą 360 złotych. Sąd przyznał trzykrotność tej stawki tj. 1080 złotych zgodnie z § 15 ust. 3 rozporządzenia uwzględniając niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, a także koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę w kwocie 417,90 złotych.